

waarin beri-beri was voorgekomen en voedde die met pisang, suikerriet en ananas, welke stoffen eerst over den bodem der cel werden gestreken ten einde ze te besmetten. Van die apen kregen vele klinische en pathologisch-anatomische symptomen van beri-beri, zooals uit de zeer uitvoerige beschrijving blijkt.

Een specifiek agens kon hij noch in het afschrapsel van den bodem en van de muren, noch in de lucht, noch in de verschillende lichaamsdeelen aantoonen.

Volkomen zekerheid bestaat er dus niet, maar de minutieuse onderzoekingen bij menschen, die onder bijna volstrekt dezelfde omstandigheden leefden, geven een grooten steun aan de meening, dat beri-beri tot de infectie-ziekten moet gerekend worden. Het eenige verschil in leefwijze was, dat de dierlijke spijsen eenigszins verschilden naar de godsdienstige voorschriften of volksgewoonten, hoewel steeds voor een equivaleerende hoeveelheid zorg gedragen werd.

C. L. VAN DER BURG.

INGEZONDEN.

OPERATIE VOOR HERNIA INGUINO-CRURALIS.

Naar aanleiding van het stukje over deze operatie, verschenen in het nummer van dit *Tijdschrift* van 31 October ll., deelt collega NARATH mij mede, dat hij een gelijke methode sedert zeven jaren herhaaldelijk met goed succes in de Utrechtsche kliniek heeft toegepast. Deze methode heeft hij in het kort beschreven in zijn stuk: Over den invloed van BASSINI'S radicaal-operatie van de liesbreuk op de operaties in de liesstreek in het algemeen (dit *Tijdschrift* 1900, I, n°. 15) en meer uitvoerig met de daarbij behoorende ziektegeschiedenissen uit zijn kliniek laten beschrijven in de dissertatie van Dr. VAN DER MINNE: „Bijdrage tot de kennis der herniologie” (5, II, 1900). Tot mijn grooten spijt zijn mij beide mededeelingen ontgaan, wat bij de enorme uitgebreidheid der heelkundige literatuur zoo gemakkelijk gebeuren kan.

J. ROTGANS.

DE LEIDSCHHE HOOGLEERAARSBENOEMING.

Geachte Redactie!

Het zij mij vergund naar aanleiding van bovengenoemde quaestie eenige mededeelingen te doen, en eenige opmerkingen te maken.

Als secretaris van de *Vereeniging van homoeopathische geneesheeren in Nederland* betrokken in deze geschiedenis, mocht ik tot nu toe niets laten hooren.

Thans nu in couranten en tijdschriften een mededeeling is gedaan, die gelijk straks zal blijken een niet genoeg af te keuren uitvloeisel van pedanterie is, is de tijd van zwijgen voorbij.